

THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIA OF THE AMERICAS
 SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH
 45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

IUBITI CREDINCIOSI

Avem bucuria de a va invita sa participati **Duminica, 28 Octombrie 2018**, la Sfanta Liturghie Arhierasca oficiata de IPS NICOLAE, Arhiepiscop al Arhiepiscopiei Ortodoxe Romane a Statelor Unite ale Americii si Mitropolitul Mitropoliei Ortodoxe Romane a celor doua Americi, in biserica noastra.

Va asteptam sa fiti alaturi de noi la aceste sfinte slujbe!

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SĂPTĂMÂNA 22 – 28 OCTOMBRIE

Joi 25 OCTOMBRIE:

Vecernie ..... 6.00 PM
Vineri 26 OCTOMBRIE: SFÂNTUL DIMITRIE, IZVORĂTORUL DE MIR
Utrenie și Sfânta Liturghie ..... 8.30 AM

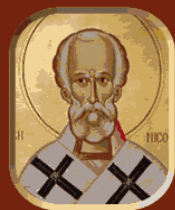
Sambata 27 OCTOMBRIE :

UTRENIA ȘI SFÂNTA LITURGHIE ARHIEREASCĂ DIN ZIUA DE SĂMBĂTĂ, 27 OCTOMBRIE 2018, SE VOR SAVĂRȘI LA MĂNĂSTIREA SFÂNTUL DUMITRU, MIDDLETOWN, NY.

Duminica 28 OCTOMBRIE:

Utrenie și Sfânta Liturghie Arhierescă. ..... 8.30 AM

Preot Paroh: Marius Daniel Dumitrescu
 917 592 2571 – mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIA OF THE AMERICAS
SAINT NICHOLAS
 ROMANIAN ORTHODOX CHURCH
 WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
 Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
 cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA A 23-A DUPA RUSALII

In vremea aceea a venit Iisus cu corabia în ținutul Gherghesenilor, care este în fața Galileei. Și, ieșind pe uscat, L-a întâmpinat un bărbat din cetate, care avea demon și care de multă vreme nu mai punea haină pe el și în casă nu mai locuia, ci prin morminte. Văzându-L pe Iisus, a strigat, a căzut înaintea Lui și cu glas mare a zis: Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu Celui Preaînalt? Rogu-Te, nu mă chinui!, fiindcă porunca duhului necurat să iasă din om, pentru că de mulți ani îl stăpânea; și era legat în lanțuri și în obezi, păzindu-l, dar el, sfărâmând legăturile, era dus de demon în pustie. Și l-a întrebat Iisus, zicând: Care-ți este numele? Iar el a zis: Legiune. Căci demoni mulți intraseră în el. Și-L rugau să nu le poruncească să meargă în adânc. Și era acolo o turmă mare de porci, care pășteau pe munte. Și L-au rugat să le îngăduie să intre în ei; iar El le-a îngăduit. Și, ieșind demonii din om, au intrat în porci, iar turma s-a aruncat de pe țârm în lac și s-a înecat. Iar păzitorii, văzând ce s-a întâmplat, au fugit și au vestit în cetate și prin sate. Atunci au ieșit locuitorii să vadă ce s-a întâmplat și au venit la Iisus și au găsit pe omul din care ieșiseră demonii, îmbrăcat și întreg la minte, șezând jos, la picioarele lui Iisus, și s-au înfricoșat. Iar cei ce văzuseră le-au spus cum a fost izbăvit demonizatului. Și L-a rugat pe El toată mulțimea din ținutul Gherghesenilor să plece de la ei, căci erau cuprinși de frică mare. Atunci El, intrând în corabie, S-a întors înapoi. Iar bărbatul din care ieșiseră demonii îl ruga să rămână cu El. Iisus însă i-a dat drumul, zicând: Întoarce-te la casa ta și spune cât bine ți-a făcut ție Dumnezeu. Și el a plecat, vestind în toată cetatea cât bine i-a făcut Iisus. (Luca 8, 26-39)

Trairea dupa masura varstei duhovnicesti

Petrecând mereu în mijlocul turmei sale, Patriarhul Pavel, ca un mare duhovnic, avea darul de a vedea cât poate împlini fiecare om din poruncile lui Dumnezeu, după măsura vârstei sale duhovnicești: cui i se potrivea acrivia și cui iconomia, în funcție de împrejurări. De aici și cercetarea amănunțită și lămurirea acestor principii în cunoscutele sale răspunsuri din Revista Glasnik. Patriarhul Pavel a stăruit asupra însemnătății neîndoielnice a Sfințelor Canoane, pomenind că: Și acrivia, și iconomia sânt folosite de Biserică cu același fel - mântuirea credincioșilor - dar ținând seama tot timpul de puterile lor și de împrejurările în care trăiesc. Iar, la întrebarea mea: în ce măsură Biserica Ortodoxă Sârbă folosește azi principiul iconomiei, având în vedere împrejurările în care trăiește turma sa?, patriarhul a dat un răspuns mai amănunțit, pentru a fi înțeles și folositor tuturor:

De bună seamă, și astăzi Biserica folosește amândouă principiile. Acrivia ne îndeamnă să ținem cu asprime canoanele, iar iconomia îngăduie ca, în anumite situații, să ținem seama de împrejurările vieții omului. **Sfântul Ioan Gură de Aur** spune că păstorul duhovnicesc trebuie să aibă grijă să vadă dacă omul va putea duce epiti-mia, canonul primit pentru păcatele sale. Pentru că, dacă nu are puterea s-o primească, ar fi ca și cum ai vrea să cârpești ceva, dar strici și ce era bun. Într-un asemenea caz trebuie întrebuințată iconomia, trebuie lucrat cu îngăduință până la o anumită măsură, după care trebuie folosită acrivia, adică trebuie ținută asprimea canoanelor. Până unde să fie această măsură, asta ține de vârsta duhovnicească a fiecăruia. La început, iconomia și acrivia sânt la distanță una de alta. Însă, cu cât creștem duhovnicește, cu atât depărtarea dintre ele se micșorează, până când se vor întâlni și atunci vom ajunge la acea vârstă duhovnicească când vom ști să recunoaștem și să folosim doar ce este cu totul îndreptățit, fără pogorăminte. Dar, până atunci, trebuie să ne ținem și de una, și de alta, după măsura vârstei noastre duhovnicești.

Când Apostolul Pavel a fost prins de dușmanii săi, care făceau parte chiar din neamul său, dregătorul Roman a pus să fie dus în fața judecătorului Evreu pentru a fi ascultat... însă nepotul lui a aflat că patruzeci de oameni s'au jurat că-l vor ucide dacă va ajunge la judecătoria Evreiască și atunci s'a dus să-i spună asta dregătorului Roman. El îndată a poruncit unor ostași, călări și pedestri, să-l ducă pe Pavel în Cezareea, căci Apostolul Pavel, fiind cetățean Roman, avea dreptul să fie judecat de către împărat. Așa a

fost trimis la Roma, la judecata împărătească. Era toamnă, iar ei călătoreau cu corabia. Când au ajuns în Creta, au hotărât să se oprească pentru că venea iarna. Apostolul Pavel i-a sfătuit să găsească un golf mai ferit, pentru că locul unde au tras întâi nu era tocmai potrivit pentru petrecerea iernii, însă, între timp, vremea s'a mai îndreptat, iar stăpânul vasului i-a poruncit căpitanului să pornească spre Roma, corabia fiind plină cu grâu, iar el fiind stăpânul și-al vasului, și-al grâului. Așa că au pornit. Vremea însă s'a schimbat, a venit o furtună care nu se mai oprea, și zile întregi n-au putut vedea nici soare, nici lună, cum se zice. De frica naufragiului, căpitanul a stăruit să se arunce grâul în mare. Dar stăpânul vasului s'a împotrivit, nici nu voia să audă. Însă căpitanul a zis: «Dacă ne vom scufunda, se va duce și corabia, și grâul, și noi toți.» Apoi, ca să se ușureze corabia, căpitanul a poruncit să se arunce în apă și alte lucruri care nu erau de neapărată trebuință. Nimeni nu mai mânca nimic - și erau mai bine de două sute șaptezeci de oameni pe corabie.

Într'o dimineață, Apostolul Pavel a zis: «Frați, vă rog pre voi să mâncați, căci nici unuia din voi păr din cap nu va cădea.' Și ei s'au încurajat puțin și-au început a mânca. În cele din urmă, au ajuns la un țărm și au vrut să lase o barcă la apă, dar Apostolul, văzând ce se întâmplă, i-a zis căpitanului: «De nu vor rămânea aceștia în corabie, voi nu va veți putea mântui.» Atunci ostașii au tăiat funiile bărcii și au lasat-o să cadă. Văzând un țărm în apropiere, au socotit să scoată corabia acolo. Dar, din pricina valurilor, corabia s'a lovit într'o stâncă și s'a spart, iar unii au scăpat pe scânduri, alții înotând și cu toții au ajuns la liman. Ostașii ținuseră înainte sfat să fie omorâți cei legați, între ei și Pavel. Iar sutașul, vrând să-l scape pe Pavel, a poruncit ca mai întâi cei care știu să înoate să sară și să se îndrepte către țărm.

Când au ajuns la liman, locuitorii insulei le-au adus lemne ca să facă un foc și să se încălzească. Apostolul Pavel a luat un braț de vreascuri să le arunce pe foc, dar o viperă a ieșit din vreascuri și l-a apucat de mână. El a scuturat-o, iar cei din jur au zis: «Cu adevărat ucigaș este omul acesta care mântuindu-se din mare, Judecata lui Dumnezeu nu l-a lăsat să trăiască.» Dar, văzând că nu a pățit nimic, ziceau: «Că este Dumnezeu.» /F. Ap. 27; 28/

lată, vedeți, dintr-o extremă în alta! Și cum tâlcuim: stăpânul vasului era pentru acrivie, pentru asprime - să nu se arunce grâul. Căpitanul era pentru iconomie-nu merită să păstrezi grâul și să pierzi și corabia, și grâul, și oamenii. Și unul, și celălalt erau în greșală. Doar Apostolul Pavel a fost în adevăr, zicând că vasul se va pierde, iar lor nici păr din cap nu le va cădea. Așadar, când vom crește duhovnicește, atunci vom ști cu adevărat ce și cum va trebui să facem, în fiecare clipă!